

Súd: Okresný súd Považská Bystrica
Spisová značka: 7C/23/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3116213367
Dátum vydania rozhodnutia: 12. 12. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Róbert Jankovský
ECLI: ECLI:SK:OSPB:2018:3116213367.4

Rozhodnutie

Okresný súd Považská Bystrica, sudca JUDr. Róbert Jankovský, v spore žalobcu: REALITY - X24 CZ s.r.o. so sídlom 1. Máje 1605, Uherský Brod, Česká republika, IČO: 292 13 754, zastúpeného spoločnosťou Advokátska kancelária JUDr. AŽALTOVIČ & PARTNERS s. r. o. so sídlom Potočná 650/135B, Trenčín - Opatová, proti žalovaným: 1/ Slovenská republika zastúpená Ministerstvom spravodlivosti Slovenskej republiky so sídlom Župné námestie 13, Bratislava, 2/ JUDr. Mária Krasňanová, súdny exekútor so sídlom Exekútorského úradu Nám. A. Hlinku 36/9, Považská Bystrica, zastúpenej JUDr. Martinom Bickom, advokátom so sídlom Dukelská 972/7-3, Považská Bystrica, v konaní o náhradu škody, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalovaným v 1. a 2. rade súd **p r i z n á v a** nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa podanou žalobou zo dňa 22.07.2016 domáhal, aby súd uložil žalovaným 1/ a 2/ povinnosť zaplatiť žalobcovi spoločne a nerozdielne náhradu škody vo výške 13185,02 Eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9,15% ročne zo sumy 13185,02 Eur od 01.0.2014 do zaplatenia a trovy konania. Podanú žalobu žalobca odôvodnil tým, že právnym základom uplatneného nároku na náhradu škody je nesprávny a nezákonný úradný postup žalovanej 2/, ktorým došlo k nezákonnému zásahu do práv žalobcu, predovšetkým do práva vlastníť majetok a podnikat', ktoré sú chránené aj Ústavou Slovenskej republiky (č.l. 20 ods. 1, č.l. 35 ods. 1). Podľa tvrdenia žalobcu žalovaná 2/ vydala upovedomenie o začatí exekúcie sp. zn. EX 1/2013-7 zo dňa 11.01.2013 v prospech oprávneného Mesto Púchov a v neprospech žalobcu ako povinného na vymoženie dlžnej peňažnej pohľadávky vo výške 17614,32 Eur a trov exekúcie vo výške 2165,40 Eur, v ktorom bolo žalobcovi oznámené, že exekúcia sa vykoná zrážkami zo mzdy a z iných príjmov a prikázaním pohľadávky. Žalovaná 2/ vydala upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie sp. zn. EX 1/2013-8 zo dňa 11.01.2013, zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu evidovanú na LV XXXX, k.ú. G.. Následne žalovaná 2/ vydala upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie sp.zn. EX 1/2013-14 zo dňa 30.01.2013, zriadením exekučného záložného práva na všetky nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu. Žalovaná 2/ vydala exekučný príkaz sp. zn. EX 1/2013 zo dňa 30.01.2013 a zo dňa 07.03.2013, na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky z účtu. Žalovaná 2/ vydala upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie sp.zn. EX 1/2013-40 zo dňa 22.04.2013, ktorým upovedomila žalobcu, že exekúciu vykoná predajom nehnuteľnosti evidovanej na LV č. XXXX, k.ú. G. a upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie sp.zn. Ex 1/2013-42 zo dňa 22.04.2013 žalovaná 2/ žalobcu upovedomila, že exekúciu vykoná predajom nehnuteľností zapísaných na LV č. XXX,k.ú. B. Y.. Žalovaná 2/ vydala exekučný príkaz sp. zn. EX 1/2013-43 zo dňa 22.04.2013, na vykonanie exekúcie predajom 19 nehnuteľností a 7 stavieb zapísaných na LV č. XXX. Žalovaná 2/ opatrením o pribratí súdneho znalca do exekučného konania sp. zn. EX 1/2013-44 zo dňa 22.04.2013, pribrala do exekučného konania súdneho znalca za účelom

stanovenia ceny nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu zapísaných na LV XXX, k.ú. B. Y.. Na vyššie uvedené skutočnosti žalobca reagoval výzvou na zrušenie a výmaz exekučných záložných práv na nehnuteľnostiach zo dňa 07.05.2013, ktorú žalobca doručil žalovanej 2/ a taktiež oprávnenému, nakoľko výška vymáhanej pohľadávky je v sume 17614,32 Eur a oproti hodnote nehnuteľností, ku ktorým bolo zriadené exekučné záložné právo bola tisícnásobne nižšia. Postup žalovanej 2/ preto žalobca považuje za nesprávny úradný postup, ktorý bol nezákonný, hrubo a zjavne neprímeraný účelu § 1b Exekučného poriadku. Žalobca ako prílohu výzvy zo dňa 07.05.2013 predložil znalecký posudok č. 101/2017 zo dňa 07.04.2007 znalca Ing. Štefana Pastieroviča, ktorým boli nehnuteľnosti na LV č. XXXX k.ú. G. ocenené vo výške 2529376,62 Eur. V zmysle § 61b Exekučného poriadku by bol podľa žalobcu zákonný postup žalovanej 2/ ten, vykonať exekúciu len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, t.j. v sume 17614,32 Eura a nie neprímeraný postup žalovanej 2/, ktorá zriadila 349 exekučných záložných práv na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu. Z uvedeného dôvodu žalobca žalovanú 2/ vyzval na zrušenie 348 exekučných záložných práv zriadených upovedomením sp. zn. EX 1/2013 zo dňa 30.01.2013. Žalobca ďalej uviedol, že posúdenie či existuje nepomer medzi vymáhanou pohľadávkou a hodnotou veci, ktorá sa mieni exekvovať je ponechané na úvahe súdneho exekútora. Súdny exekútor je verejný činiteľ a ako taký je povinný konať na základe a v medziach zákona. Ustanovenie § 167 Exekučného poriadku neukladá povinnosť súdnemu exekútorovi zriadiť záložné právo, vyplýva z neho iba záver, že ho možno zriadiť len na návrh oprávneného, t.j. nemožno ho zriadiť bez návrhu oprávneného. Pohľadávka oprávneného mohla byť v celom rozsahu uspokojená bez toho, aby neodôvodnene došlo k zásahu do vlastníckych práv žalobcu zápisom 349 exekučných záložných práv do katastra nehnuteľností. Na túto skutočnosť bola žalovaná 2/ upozornená žalobcom výzvou zo dňa 07.05.2013. Žalovaná 2/ žalobcovi upovedomením o začatí exekúcie sp.zn. EX 1/2013 zo dňa 11.01.2013 oznámila spôsob vykonania exekúcie zrážkami zo mzdy a prikázaním pohľadávky a napriek tomu zriadila 349 exekučných záložných práv na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu. Proti upovedomeniu o začatí exekúcie je možné vzniesť u exekútora povereného výkonom exekúcie námietky a to do 14 dní od doručenia upovedomenia o začatí exekúcie. Nakoľko žalobca vychádzal zo spôsobu akým mala byť exekúcia vykonaná podľa doručenia upovedomenia sp. zn. EX 1/2013 zo dňa 11.01.2013, námietky žalobca nepodal, nakoľko si bol vedomý existencie daňovej povinnosti voči oprávnenému ako správcovi dane. Žalovaná 2/ si v exekučnom konaní sp. zn. 1/2013 okrem odmeny 20% z vymoženej pohľadávky vyúčtovala tiež odmenu za zriadenie exekučných záložných práv vo výške 13899,97 Eur. Žalovaná 2/ túto odmenu maximalizovala tým spôsobom, že zriadila 349 exekučných záložných práv a to jednotlivo vo vzťahu ku každému pozemku a stavbe, aby pri výpočte odmeny mohla vychádzať z 349 násobku sumy 33,19 Eur. Pokiaľ ide o výšku uplatneného nároku na náhradu škody, túto žalobca odvodzuje od výšky žalovanou 2/ vyčíslenej odmeny za zriadenie 349 exekučných záložných práv a to vo výške 13185,02 Eur, ktorú získala žalovaná 2/ neoprávnené, nezákonne a nesprávnym úradným postupom. Označenie žalovaného 1/ ako štátneho orgánu oprávneného vystupovať za štát v konaní pred súdom je dané ustanovením § 135 ods. 1 zákona č. 160/2015Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“) v spojení s § 4 zákona č. 514/2003Z.z. v znení neskorších predpisov.

2. Žalobca k žalobe predložil ako prílohu Plnomocenstvo, Upovedomenie EX 1/2013-7, Upovedomenie EX 1/2013-8, Upovedomenie EX 1/2013-14, Exekučný príkaz EX 1/2013-15, Upovedomenie EX 1/2013-40, Upovedomenie EX 1/2013-42, Exekučný príkaz EX 1/2013-43, Opatrenie EX 1/2013-44, Exekučný príkaz EX 1/2013-47, Upovedomenie EX 1/2013-63, Vyúčtovanie spisu EX 1/2013-2015, Vyhlášku o dražbe nehnuteľnosti EX 1/2013-176, Výzvu zo dňa 07.05.2013, Znalecký posudok č. 36/2007, Výzvu z 10.02.2014, Sťažnosť, Žiadosť o predbežné prerokovanie zo dňa 21.07.2016.

3. Žalovaná 1/ sa k podanej žalobe vyjadrila podaním zo dňa 14.03.2017, v ktorom uviedla, že s ohľadom na rozhodnutie disciplinárneho senátu č. 5 DS zo dňa 25.8.2015, č.k. DK 6/2014, ktorého predmetom bolo posúdenie porušenia ustanovení Exekučného poriadku v danej veci musí konštatovať, že žalovaná 2/ sa nesprávneho úradného postupu nedopustila. Súdny exekútor v rámci svojich povinností, v záujme zabezpečenia pohľadávky oprávneného zriadila exekučné záložné právo na všetky nehnuteľnosti žalobcu, v zmysle návrhu oprávneného, a preto postupovala iba v zmysle zákona a v rozsahu udeleného poverenia. Žalovaná 1/ ďalej uviedla, že v rámci exekúcie má povinný možnosť využiť prostriedky obrany, jedným z nich je aj možnosť podať námietky voči ďalším trovám exekúcie. Žalobca síce túto možnosť využil, ale po stanovenej lehote a preto Okresný súd Považská Bystrica uznesením č.k. 5Er/31/2013 - 36 zo dňa 03.09.2013 námietky povinného proti ďalším trovám exekúcie zamietol. Žalovaná 1/ predložila a poukázala tiež na rozhodnutie disciplinárneho senátu sp. zn. DK 6/2014 zo dňa 25.08.2015, z ktorého je zrejmé, že skutok, ktorý je v tomto konaní žalobcom označený ako nesprávny úradný postup, nebol disciplinárnym previnením, naopak bol v plnom súlade s exekučným poriadkom.

K otázke existencie spôsobenej škody, žalovaná 1/ uviedla, že kým má žalobca pohľadávku na vydanie bezdôvodného obohatenia voči tomu, resp. kým nepreukázal bezúspešné domáhanie sa vydania tohto obohatenia, nie je daný základný predpoklad zodpovednosti štátu za škodu podľa zákona č. 514/2003 Z.z., pričom poukázala na rozhodnutie NS SR sp. zn. 4Cdo 199/2015 v spojení s rozhodnutím NS SR sp.zn. 4Cz 110/84. Žalovaná 1/ má za to, že v predmetnej veci nedošlo k nesprávnemu úradnému postupu súdnej exekútorky, nie je naplnená jedna zo základných podmienok potrebných pre úspešné uplatnenie nároku podľa zákona č. 514/2013 Z.z. a žiadala súd, aby návrh v celom rozsahu zamietol a žalobcovi nepriznal náhradu trov konania.

4.Žalovaná 2/ sa prostredníctvom právneho zástupcu k podanej žalobe vyjadrila podaním zo dňa 16.03.2017, v ktorom namietla pasívnu vecnú legitímáciu žalovanej 2/ s poukazom na § 3, § 4 zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko považuje za nepochybné, že za škodu ktorú spôsobil exekútor zodpovedá Slovenská republika a za ktorú koná v zmysle § 4 zákona č. 514/2003 Z.z. Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky. Žalovaná 2/ poukázala na nález Ústavného súdu SR sp. zn. ÚS 21/2000 zo dňa 15.11.2000, ÚS 49/03 zo dňa 10.01.2005, rozsudok KS České Budějovice sp.zn. 10Co 35/2003, uznesenie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo 41/2009 z 25.03.2010, uznesenie NS SR sp. zn. 3Cdo 199/2009 zo dňa 18.02.2010. Žalovaná 2/ namietala taktiež nedostatok procesnej podmienky podľa § 161 CSP a § 15 zákona č. 514/2003 Z.z., nakoľko nebola splnená podmienka podľa § 15 zákona č. 514/2003 Z.z. a to predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody na základe písomnej žiadosti poškodeného s príslušným orgánom. Na základe uvedeného žalovaná 2/ žiadala žalobu voči nej zamietnuť pre nedostatok pasívnej legitímácie a aj preto, že nárok žalobcu je nepreukázaný a nedôvodný.

5.Následne sa žalovaná 2/ podaním zo dňa 15.05.2017 prostredníctvom právneho zástupcu vyjadrila k vyjadreniu žalovanej 1/ zo dňa 15.03.2017, v ktorom uviedla, že má za to, že jej postup v exekučnom konaní Ex 1/2013 bol správny a zákonný s poukazom na rozhodnutie v disciplinárnom konaní DK 6/2014, pričom v zmysle § 442 ods. 1 Občianskeho zákonníka, uplatňovaný nárok žalobcu v žiadnom prípade nemožno považovať za škodu. Ďalej žalovaná 2/ uviedla, že žalobca si nemôže uplatňovať úroky z omeškania, nakoľko sa žiaden zo žalovaných nedostal do omeškania.

6.Replikou zo dňa 02.06.2017 sa žalobca vyjadril k vyjadreniu žalovanej 1/ k podanej žalobe, v ktorej uviedol, že rozhodnutie disciplinárneho senátu nepovažuje za náležité a presvedčivo odôvodnené tak, aby si ktokoľvek bez pochybností osvojil právnu argumentáciu disciplinárnej komisie ohľadne posúdenia zákonnosti postupu žalovanej 2/. K otázke viazanosti súdu rozhodnutím disciplinárnej komisie žalobca uviedol, že v predmetnom rozhodnutí disciplinárnej komisie sa vôbec neposudzuje výška hodnoty zabezpečených nehnuteľností ku výške vymáhanej pohľadávky, teda skutočnosť, že exekúcia bola vykonaná v nepomerne väčšom rozsahu ako bol vymáhaný nárok, preto súd nie je viazaný odôvodnením Rozhodnutia disciplinárnej komisie. K vyjadreniu žalovanej 1/ ohľadom vzniku nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia žalobca uviedol, že žalovaná 1/ nesprávne aplikovala argumentáciu na prejednávany prípad a ani jedna z alternatív odôvodňujúcich vznik nároku na bezdôvodné obohatenie v predmetnom prípade nenastala. Žalobca uviedol, že sa pridrižiava žalobného návrhu a žiada, aby mu bolo v celom rozsahu vyhovené.

7.Žalobca sa vyjadril k vyjadreniu žalovanej 1/ k podanej žalobe replikou zo dňa 02.06.2017, v ktorej uviedol nesúhlas s námietkou pasívnej vecnej legitímácie, námietkou nedostatku procesnej podmienky konania. Uviedol, že sa pridrižiava žalobného návrhu a žiada, aby mu bolo v celom rozsahu vyhovené.

8.Na návrh žalobcu zo dňa 05.07.2017, súd uznesením č.k. 7C/23/2017-117 zo dňa 08.08.2017 pripustil, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu vstúpila obchodná spoločnosť REALITY - X24 CZ s. r. o. so sídlom nám. 1. máje 1605, Uherský Brod, Česká republika, IČO: 292 13 754, nakoľko pohľadávka žalobcu voči žalovanému bola postúpená zmluvou o postúpení zo dňa 05.07.2017. Proti uvedenému uzneseniu podala žalovaná 2/ prostredníctvom právneho zástupcu sťažnosť, ktorú súd zamietol uznesením č.k. 7C/23/2017-159 zo dňa 13.08.2018. Uznesenie č.k. 7C/23/2017-159 zo dňa 13.08.2018 nadobudlo právoplatnosť dňa 24.09.2018.

9.Súd vec prejednal podľa § 180 C.s.p. na pojednávaní dňa 12.12.2018 v neprítomnosti žalobcu a žalovanej 2/, pričom ich neprítomnosť na pojednávaní ospravedlnili ich právni zástupcovia s návrhom, aby súd vec prejednal a rozhodol v ich neprítomnosti. Žalovaná 1/ sa pojednávania osobne zúčastnila prostredníctvom poverenej zamestnankyne JUDr. Dany Vaľovej, na základe predloženého poverenia zo dňa 06.12.2018.

10.Žalovaná 1/ na pojednávaní uviedla, že zotráva na svojich skutkových tvrdeniach, ktoré uviedla v predchádzajúcich písomnom vyjadrení, s podanou žalobou nesúhlasí z dôvodov, ktoré konkretizovala v uvedenom stanovisku. Vzhľadom na skutočnosť, že v priebehu konania došlo zo strany pôvodného žalobcu C. K. k postúpeniu pohľadávky na spoločnosť REALITY-X24 CZ, s.r.o. so sídlom v Uherskom

Brode a tunajší súd uznesením zo dňa 8.8.2017 č.k. 7C/23/2017-117 v zmysle ustanovenia § 80 ods. 2 CSP pripustil na návrh pôvodného žalobcu, aby do konania na jeho miesto vstúpila obchodná spoločnosť REALITY- X24CZ, s.r.o. so sídlom v Uherskom Brode, t.j. súčasný žalobca, žalovaná v 1. rade namieta aktívnu legitímáciu tohto žalobcu v konaní, keďže v zmysle ustanovenia § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z.z. môže právo na náhradu škody spôsobenú nesprávnym úradným postupom uplatniť len ten, komu takýmto postupom bola škoda spôsobená. V danom prípade sa tohto práva môže domáhať len pôvodný žalobca C. K., ktorý v exekučnom konaní vedenom žalovanou v 2. rade pod sp. zn. EX 1/2003 vystupoval ako povinný. Žalovaná 1/ si uplatnila nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

11. Žalovaná 2/ na pojednávaní uviedla, že zotráva v plnom rozsahu na skutkových tvrdeniach, ktoré uviedla v písomných vyjadreniach nachádzajúcich sa na č.l. 74-77 a č.l. 85-86 spisu, z dôvodu čoho považuje žalobu za nedôvodnú a žiada, aby ju súd v celom rozsahu zamietol. Okrem toho v zmysle ustanovenia § 106 ods. 1 Občianskeho zákonníka žalovaná 2/ vznáša vo vzťahu k žalobcom uplatnenému nároku tiež námietku premlčania, keďže pôvodný žalobca C. K. ako povinný z exekučného konania vedeného žalovanou 2/ pod sp. zn. EX 1/2013 celú vymáhanú sumu v uvedenom exekučnom konaní, vrátane trov exekúcie v celkovej výške 36101,89 eur uhradil na účet žalovanej 2/ ako súdnej exekútorky dňa 25.6.2014, pričom samotnú žalobu doručil Okresnému súdu Trenčín až dňa 25.7.2016, teda po márnom uplynutí 2-ročnej subjektívnej premlčacej lehoty. Z uvedeného vyplýva, že pôvodný žalobca C. K. sa najneskôr dňa 25.6.2014 mohol dozvedieť o tom, že na jeho strane mu bola zo strany žalovanej 2/ spôsobená škoda jej nesprávnym úradným postupom pri vedení exekúcie. Právny zástupca žalovanej 2/ predložil výpis z bankového účtu žalovanej 2/ č. účtu XXXXXXXXXX, ktorý je vedený v peňažnom ústave P. J., S..D., z ktorého výpisu vyplýva, že pôvodný žalobca C. K. poukázal na účet žalovanej 2/ sumu 36.101,89 eur, ktorá bola na tento účet pripísaná dňa 25.6.2014, pričom predložený výpis z účtu bol založený do spisu ako jeho súčasť. Žalovaná 2/ si uplatnila nárok na náhradu účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100%.

12. Žalobca na pojednávaní uviedol, že sa pridrižiava svojich skutkových tvrdení, ktoré uviedol vo svojich písomných vyjadreniach, ktorými reagoval na písomné vyjadrenia oboch žalovaných k podanej žalobe. Vznesená námietka žalovanej 1/, týkajúca sa údajnej vady aktívnej vecnej legitímácie, je nedôvodná. Totiž okamihom vzniku škody vzniká nový právny vzťah, a to záväzkovo-právny vzťah medzi škodcom a poškodeným, ktorý sa spravuje aj režimom Občianskeho zákonníka, pričom uvedený právny predpis nevyklučuje možnosť postúpenia nároku na náhradu škody ako peňažnej pohľadávky. Ustanovenie § 9 ods. 4 zákona 514/2003, ktoré dala do pozornosti žalovaná 1/, precizuje len to, kto je pôvodným nositeľom práva zo zodpovednosti za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Nesprávnosti tvrdenia žalovanej 1/ svedčí aj fakt, že poškodený sa môže domáhať nároku na náhradu škody aj priamo voči samotnému škodcovi, a preto na vylúčenie možnosti postúpenia pohľadávky neexistuje racionálna požiadavka. Pokiaľ išlo o námietku ohľadne premlčania, námietka premlčania vznesená právnym zástupcom žalovanej 2/ je taktiež bezdôvodná, nakoľko ustanovenie o premlčaní nároku na náhradu škody podľa Obč. zákonníka je normou lex generalis vo vzťahu k zákonu č. 514/2003 ako lex specialis, ktorý inkorporuje vlastnú právnu úpravu k otázke premlčania, ktorá je 3-ročná. Pokiaľ ide o právny názor, že žalobca si mal svoj nárok uplatňovať titulom bezdôvodného obohatenia, uviedol, že nie všetky situácie možno subsumovať pod právnu normu bezdôvodného obohatenia, t.j. aj prípad prejednávanej veci. Žalobca totiž žalovanej 2/ uhradil trovy exekúcie na základe existujúceho právneho titulu. Súd poukazuje aj na rozhodnutie disciplinárneho senátu Slovenskej komory exekútorov a zvyrazňuje, že je povinný sa riadiť uvedeným rozhodnutím aj vo vzťahu k danej veci. V písomnom vyjadrení žalobca však namietal správnosť tohto rozhodnutia, resp. jeho zákonnosť, poukázal na viaceré nedostatky a taktiež vo vzťahu k úvahe o tom, že exekútor pri uplatňovaní trov exekúcie pôsobí ako podnikateľský subjekt je otázne, či sa má vôbec prihliadať na toto rozhodnutie v predmetnom súdnom konaní, teda na rozhodnutie disciplinárnej komisie pri exekútorskej komore. Právny zástupca žalobcu ďalej navrhol, aby súd vykonal dôkaz, a to výsluch žalovanej 2/ na okolnosti týkajúce sa jej postupu ako exekútorky v exekučnom konaní sp. zn. EX 1/2013, teda, či v rámci tohto exekučného konania postupovala s náležitou odbornosťou a starostlivosťou. Súd návrh právneho zástupcu žalobcu na vykonanie dôkazu výsluchom žalovanej 2/ zamietol, nakoľko súd vzhľadom na účelnosť a hospodárnosť tohto konania nepovažuje za potrebné vykonanie uvedeného dôkazu.

13. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom listinných dôkazov uvedených v odseku 2 a 3 tohto odôvodnenia, a písomnými vyjadreniami žalobcu, žalovaného 1/, žalovaného 2/ a s vyjadreniami prednesenými na pojednávaní právnym zástupcom žalobcu, žalovaného 1/, žalovaného 2/ a zistil nasledovný skutkový stav:

14. Na základe upovedomenia o začatí exekúcie vydaného súdnym exekútorom, žalovanou 2/, súd zistil, že upovedomením EX 1/2013-7 zo dňa 11.01.2013 bol žalobca upovedomený, že dňa 03.01.2013 sa začalo exekučné konanie na vymoženie sumy 17614,32 Eur, odmeny exekútora vo výške 2165,40 Eur. Žalobca bol oboznámený so spôsobom vykonania exekúcie Upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie sp. zn. EX 1/2013-8 zo dňa 11.01.2013 - zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosť vo vlastníctve žalobcu evidovanú na LV XXXX, k.ú. G., Upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie sp. zn. EX 1/2013-14 zo dňa 30.01.2013 - zriadením exekučného záložného práva na všetky nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu, Upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie sp. zn. EX 1/2013-40 zo dňa 22.04.2013 - predajom nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu evidovanú na LV XXXX, k.ú. G., Upovedomením o spôsobe vykonania exekúcie sp. zn. EX 1/2013-42 zo dňa 22.04.2013 - predajom nehnuteľností vo vlastníctve žalobcu evidovanú na LV XXX, k.ú. B. Y.. Upovedomením o ďalších trovách exekúcie EX 1/2013 zo dňa 11.07.2013 žalovaná 2/ žalobcovi oznámila vznik ďalších trov exekúcie vo výške 13899,97 Eur a Vyúčtovaním zo dňa 30.06.2014 žalovaná 2/ žalobcovi oznámila celkové trovy exekúcie. Zo znaleckého posudku znalca Ing. Štefana Pastieroviča č. 101/2017 zo dňa 07.04.2007 vyplýva, že znalcom boli nehnuteľnosti evidované na LV č. XXXX k.ú. G. ocenené vo výške 2529376,62 Eur. Žalovaná 2/ vydala exekučný príkaz sp.zn. EX 1/2013-43 zo dňa 22.04.2013, na vykonanie exekúcie predajom 19 nehnuteľností a 7 stavieb zapísaných na LV č. XXX, k.ú. B. Y. a súčasne opatrením pribrala súdneho znalca do exekučného konania, za účelom stanovenia ceny vyššie uvedených nehnuteľností. Dňa 30.04.2013 vydala žalovaná 2/ Exekučný príkaz EX 1/2013-47 na vykonanie exekúcie prikázaním pohľadávky žalobcu ako povinného voči dlžníkovi HAO XIAN spol. s r.o., so sídlom Miletičova 11, Bratislava. Z výzvy žalobcu na zrušenie a výmaz exekučných záložných práv na nehnuteľnostiach zo dňa 07.05.2013 má súd za preukázané, že žalobca vyzval žalovanú 2/ na zrušenie a výmaz exekučných záložných práv zriadených na nehnuteľnosti vo vlastníctve žalobcu z dôvodu, že výška vymáhanej pohľadávky v exekučnom konaní EX 1/2013 je oproti hodnote nehnuteľností ku ktorým bolo zriadené exekučné záložné právo tisícnásobne nižšia, pričom následne žalobca vyzval žalovanú 2/ výzvou zo dňa 10.02.2014 na upustenie od dražby z dôvodu podhodnotenia ceny nehnuteľností ocenených znalcom Ing. Bachratým, oproti znaleckému posudku vypracovanému znalcom Ing Pastierovičom. Zo žiadosti žalobcu o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 21.07.2016 určenej Ministerstvu spravodlivosti SR má súd za preukázané, že žalobca postupoval v zmysle § 15 ods. 1 zákona 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, pričom v uvedenej žiadosti žalobca uviedol totožný právny názor a odôvodnenie ako v žalobe zo dňa 22.07.2016. Z rozhodnutia disciplinárneho senátu Slovenskej komory exekútorov zo dňa 25.8.2015, č.k. DK 6/2014, ktorého predmetom bolo posúdenie porušenia ustanovení Exekučného poriadku žalovanou 2/ vyplýva, že posudzovaný skutok žalovanej 2/ nie je disciplinárnym previnením.

15. Podľa § 5 ods. 1 zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení platnom do 17.01.2013 (ďalej len „Exekučný poriadok“) v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti má exekútor postavenie verejného činiteľa.

16. Podľa § 5 ods. 2 Exekučného poriadku vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci.

17. Podľa § 37 ods. 1 Exekučného poriadku účastníkmi konania sú oprávnený a povinný; iné osoby sú účastníkmi len tej časti konania, v ktorej im toto postavenie priznáva tento zákon. Ak súd rozhoduje o trovách exekúcie, účastníkom konania je aj poverený exekútor.

18. Podľa ust. § 62 Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len spôsobmi uvedenými v tomto zákone.

19. Podľa ust. § 63 ods. 1 Exekučného poriadku ak podkladom na exekúciu je exekučný titul, v ktorom sa ukladá povinnosť zaplatiť peňažnú sumu, exekúciu možno vykonať a) zrážkami zo mzdy a z iných príjmov, b) prikázaním pohľadávky, c) predajom hnutel'nych vecí, d) predajom cenných papierov, e) predajom nehnuteľností, f) predajom podniku, g) prikazom na zadržanie vodičského preukazu.

20. Podľa ust. § 64 Exekučného poriadku spôsob vykonania exekúcie určí exekútor, ak tento zákon neustanovuje inak.

21. Podľa ust. § 65 Exekučného poriadku exekútor môže vykonať exekúciu v jednom exekučnom konaní aj niekoľkými spôsobmi.

22. Podľa ust. § 61b Exekučného poriadku exekúciu možno vykonať len v rozsahu pohľadávky vyplývajúcej z exekučného titulu, jej príslušenstva a trov exekúcie (§ 57 ods. 3); to neplatí, ak sa exekúcia vykonáva predajom hnutel'nej veci, ktorá sa nedá rozdeliť, alebo predajom nehnuteľností a povinný nemá dostatok iného majetku, z ktorého by bolo možné uspokojiť pohľadávku oprávneného.

23. Podľa ust. § 167 ods. 2 Exekučného poriadku, exekučné záložné právo na nehnuteľnosť zapísanú v katastri nehnuteľností možno zriadiť len na návrh oprávneného.

24. Podľa § 200 ods. 1 Exekučného poriadku trovami exekúcie sú odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov a náhrada za stratu času pri vykonaní exekúcie (§ 196). Oprávnený a exekútor majú nárok na náhradu trov potrebných na účelné vymáhanie nároku. Povinný má nárok na náhradu trov, ktoré mu vznikli v súvislosti so vznesenými námietkami proti exekúcii, ak sa námietkam vyhovel (§ 50).

25. Podľa § 420 ods. 1 zákona č. 40/1964 Zb. (ďalej len Občiansky zákonník) každý zodpovedá za škodu, ktorú spôsobil porušením právnej povinnosti.

26. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 zákona 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov (ďalej aj z „zákon č. 514/2003 Z. z.“), štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, alebo nesprávnym úradným postupom.

27. Podľa § 451 ods. 2 Občianskeho zákonníka bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

28. Podľa § 106 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na náhradu škody sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa poškodený dozvie o škode a o tom, kto za ňu zodpovedá. Najneskoršie sa právo na náhradu škody premlčí za tri roky, a ak ide o škodu spôsobenú úmyselne, za desať rokov odo dňa, keď došlo k udalosti, z ktorej škoda vznikla; to neplatí, ak ide o škodu na zdraví.

29. Podľa § 107 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia sa premlčí za dva roky odo dňa, keď sa oprávnený dozvie, že došlo k bezdôvodnému obohateniu a kto sa na jeho úkor obohatil. Najneskôr sa právo na vydanie plnenia z bezdôvodného obohatenia premlčí za tri roky, a ak ide o úmyselné bezdôvodné obohatenie, za desať rokov odo dňa, keď k nemu došlo.

30. Žalobca sa domáhal náhrady škody od žalovanej 1/ a 2/ na základe zákona č. 514/2003 Z. z., ktorý podľa § 1 písm. a) upravuje zodpovednosť štátu za škodu spôsobenú orgánmi verejnej moci pri výkone verejnej moci, pričom žalobca škodu vo výške 13185,02 Eur odvodzuje od výšky žalovanou 2/ vyčíslenej odmeny za neoprávnené, nezákonné a nesprávnym úradným postupom zriadené exekučné záložné práva. Podľa § 2 písm. a) citovaného zákona je výkonom verejnej moci rozhodovanie a úradný postup orgánov verejnej moci o právach, právom chránených záujmoch a povinnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb. Súdny exekútor má podľa ustanovenia § 5 ods. 1, 2 Exekučného poriadku, v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti postavenie verejného činiteľa; vykonávanie exekučnej činnosti je výkonom verejnej moci. Vo veci náhrady škody, ktorá bola spôsobená súdnym exekútorom pri výkone exekučnej činnosti je podľa § 4 ods. 1 písm. a) bod 3. zákona č. 514/2003 Z. z. príslušné konať v mene štátu Ministerstvo spravodlivosti SR. Z uvedeného vyplýva, že v prípade, ak v dôsledku činnosti súdneho exekútora vznikla škoda, má poškodený právo domáhať sa náhrady tejto škody. V zmysle ustanovenia § 3 ods. 1 písm. d) zákona 514/2003 Z. z., štát zodpovedá za podmienok ustanovených týmto zákonom za škodu, ktorá bola spôsobená orgánmi verejnej moci, pri výkone verejnej moci nesprávnym úradným postupom. Objektívna zodpovednosť štátu za vzniknutú škodu je založená za súčasného splnenia troch podmienok, ktorými sú nesprávny úradný postup, vznik škody a príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom a vznikom škody. Súd v zmysle žaloby žalobcu skúmal, či došlo k vzniku škody na základe nesprávneho úradného postupu súdneho exekútora. Za nesprávny úradný postup sa považuje okrem iného aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, ďalej nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Po preskúmaní skutkového stavu súd dospel k záveru, že zo strany súdneho exekútora nebol preukázaný vznik škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom.

31. Súd vychádzal z toho, že súdny exekútor vydal upovedomenie o spôsobe vykonania exekúcie zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve pôvodného žalovaného, pričom tento inštitút má osobitnú povahu v tom zmysle, že takýto postup súdneho exekútora nie je v pravom zmysle slova spôsobom vykonávania exekúcie.

32. Spôsob vykonania exekúcie je oprávnený určiť výlučne exekútor. Návrhom oprávneného na spôsob vykonania exekúcie exekútor nie je viazaný. Zo znenia § 64 Exekučného poriadku teda vyplýva, že ide o kogentnú normu. Výnimkou je zriadenie exekučného záložného práva, ktoré možno zriadiť výlučne na návrh oprávneného, tento úkon je v plnej dispozícii oprávneného. To je však opodstatnené osobitnou povahou tohto exekučno-právneho prostriedku, ktorý nie je v pravom zmysle slova spôsobom vykonávania exekúcie. Ustanovenie § 61b Exekučného poriadku jednoznačne ustanovuje, že súdny

exekútor môže vykonávať exekúciu len do výšky rozhodnutím priznanej pohľadávky, jej príslušenstva a trov exekúcie.

33. Zriadenie exekučného záložného práva k nehnuteľnostiam je exekučným prostriedkom, ktorý má len zabezpečovaciu funkciu. Zabezpečuje peňažný nárok oprávneného, ktorý je obsahom exekučného titulu, celou hodnotou takto zexekvovanej nehnuteľnosti. Tento exekučný prostriedok je spôsobilý na zabezpečenie vymáhaného nároku len v prípade, keď exekvovaná nehnuteľnosť je vo vlastníctve povinného.

34. Z hľadiska úspešného ukončenia exekúcie a uspokojenia pohľadávky oprávneného má zásadný význam najmä zápis zriadenia exekučného záložného práva do katastra nehnuteľností. Zriadením exekučného záložného práva na nehnuteľnosti vo vlastníctve povinného totiž súdny exekútor získava poradie pre prihlásenie pohľadávky oprávneného do rozdeľovania podstaty z dražby predmetných nehnuteľností.

35. Vychádzajúc z vyššie uvedeného a vzhľadom na viazanosť súdu rozhodnutím disciplinárneho senátu č. 5DS Slovenskej komory exekútorov, č.k. DK 6/2014 zo dňa 25.08.2015 v zmysle ustanovenia § 193 CSP, teda súd dospel k záveru, že súdna exekútorica vymáhala istinu v zmysle exekučného titulu a trovy exekúcie v súlade v § 61b Exekučného poriadku, teda konala plne v súlade s vtedy platným Exekučným poriadkom.

36. Súd na zodpovednostný právny vzťah primárne aplikoval zákon č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci a o zmene niektorých zákonov, pričom zodpovednosť za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom je osobitným druhom zodpovednosti a je zodpovednosťou objektívnou, vzniká za splnenia všetkých zákonných podmienok vzniku tejto zodpovednosti, ktoré musia byť splnené kumulatívne. Pri nesplnení čo i len jednej podmienky zodpovednosť za škodu nevznikne.

37. Keďže žalobca nepreukázal existenciu nezákonného rozhodnutia, resp. nesprávneho úradného postupu žalovanej 2/, nemohla byť rovnako preukázaná ani príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti v dôsledku nesprávneho úradného postupu a tvrdou škodou. Na základe uvedených skutočností, mal súd za preukázané, že neboli splnené podmienky pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom podľa zákona 514/2003 Z. z. a žalobu v časti proti žalovanej 1/ zamietol.

38. Súd sa ďalej zaoberal žalovaným 2/ ako zodpovedným subjektom za spôsobenú škodu žalobcovi vo výške 13185,02 EUR, pričom z nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 165/2013 zistil, že pokiaľ ide o postavenie súdneho exekútora vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania, prevažuje aspekt jeho postavenia ako osoby vykonávajúcej slobodné povolanie, ktorá má ekonomický záujem na priebehu a výsledku exekučného konania a ktorej majetkové práva môžu byť rozhodovaním orgánov verejnej moci dotknuté (II. ÚS 4/2012). Súdny exekútor vykonáva súdno-exekútorskú činnosť ako slobodné povolanie (obdobne I. ÚS 199/07, III. ÚS 26/08), a teda aj ako podnikateľskú činnosť na účely tvorby zisku (IV. ÚS 236/08). Keďže v tomto konaní je dôležitým predovšetkým posúdenie postavenia súdneho exekútora v tej časti vykonávania exekúcie, ktorá sa týka trov exekúcie súd poukáže len na tie pasáže Nálezu Ústavného súdu SR sp. zn. II.ÚS 165/2013, ktoré sa týkajú týchto právnych vzťahov. V článku 32 predmetného uznesenia sa poukazuje na to, že čo sa týka postavenia súdneho exekútora, výkon exekučnej činnosti predstavuje zverený výkon štátnej moci, čo upravuje aj samotná práva úprava (§ 5 ods. 2 Exekučného poriadku) a tiež to konštatuje aj Ústavný súd vo svojej už uvedenej judikatúre. Preto pri realizácii úkonov exekučného konania nie je súdny exekútor nositeľom základných práv a slobôd, ale naopak ako predstaviteľ verejnej moci sa podieľa na plnení pozitívneho záväzku štátu v súvislosti s realizáciou základných práv účastníkov exekučného konania. Podľa článku 33, čo sa týka postavenia súdneho exekútora v súvislosti s rozhodovaním o trovách exekúcie a jeho odmene je jeho postavenie odlišné. Exekučný poriadok v ustanovení § 37 ods. 1 priznáva súdnemu exekútorovi postavenie účastníka ak rozhoduje o trovách konania. Trovami exekúcie sú podľa ustanovenia § 200 ods. 1 Exekučného poriadku odmena exekútora, náhrada hotových výdavkov, náhrada za stratu času pri výkone exekúcie. Ústavný súd v tejto súvislosti uvádza, že pokiaľ ide o postavenie súdneho exekútora vo vzťahu k rozhodovaniu o trovách konania prevažuje aspekt jeho postavenia ako osoby vykonávajúcej slobodné povolanie, ktorá má ekonomický záujem na priebehu a výsledku exekučného konania a ktorej majetkové práva môžu byť rozhodovaním orgánov verejnej moci dotknuté (II.ÚS 4/2012). Súdny exekútor vykonáva súdno-exekútorskú činnosť ako slobodné povolanie a teda ako podnikateľskú činnosť na účely tvorby zisku. Ústavný súd preto vo svojej rozhodovacej činnosti meritórne posudzuje namietané porušenie práv súdneho exekútora súvisiacich s rozhodovaním súdu o trovách exekúcie alebo odmene exekútora, pretože v tomto postavení je súdny exekútor nositeľom základných práv a slobôd.

39.Čo sa týka samotnej podstaty sporu súd mal nesporne preukázanú tú skutočnosť, že náhradu škody vo výške 13185,02 EUR si žalobca uplatňoval z dôvodu exekúcie, ktorá bola voči nemu vedená súdnym exekútorom, žalovanou 2/, pričom táto zriadila 349 exekučných záložných práv a v rámci odmeny za vykonávanie exekúcie si uplatnila a ponechala vyššiu sumu ako táto odmena mala byť správne vypočítaná. Teda rozdiel medzi tým čo ako odmenu mal exekútor dostať a sumou, ktorú si exekútor ponechal bola suma 13185,02 EUR. Súd teda poukazuje na to, že postavenie a zastúpenie štátu má exekútor len v časti vymáhanej pohľadávky podľa exekučného titulu, ktorá sa týka oprávneného v exekúcii. V tej časti, ktorá sa týka výkonu exekúcie vo veci náhrady hotových výdavkov ako aj odmeny exekútora, v tejto časti nie je postavenie exekútora dané tým, že by konal v mene štátu, pretože na tomto konaní nemôže mať a ani nemá samotný oprávnený v exekúcii žiadny záujem, pretože jeho záujmom je vymôcť si svoju vymáhateľnú pohľadávku od povinného. Ostatné vzťahy, ktoré sa tohto týkajú a teda odmeny exekúcie a náhrady výdavkov sú už vzťahmi exekútora ako súkromnej osoby a teda v tejto časti exekútor nenahrádza výkon verejnej moci týkajúci sa výkonu samotného rozhodnutia. Z tohto teda vyplýva, že v prípade ak exekútor v rámci vymáhania si náhrady hotových výdavkov resp. svojej odmeny v exekúcii spôsobí povinnému škodu, v tomto prípade za takúto škodu zodpovedá samotný exekútor a nie štát.

40.Ako bolo vyššie uvedené súd dospel k záveru, že čo sa týka odmeny, súdny exekútor koná vo vlastnom mene a na vlastný účet, preto nemôže byť subjektom zodpovedným za náhradu škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z. Civilné sporové konanie je však ovládané zásadou iura novit curia (práva pozná súd). Právne posúdenie zistených skutkových okolností a ich podriadenie pod určitú právnu normu je úlohou súdu. Pokiaľ súd rozhoduje o nároku na plnenie na základe skutkových okolností, so zreteľom na povahu ktorých prichádza do úvahy možnosť podriadenia návrhom uplatneného nároku pod inú hmotnoprávnu normu, než je uvedená v žalobe, musí vec posúdiť podľa zodpovedajúcej normy bez ohľadu na to, či je v žalobe uvedený (alebo správne uvedený) právny dôvod požadovaného plnenia. Preto sa súd (po závere o povahe právneho vzťahu) zaoberal aj otázkou, či nárok uplatnený žalobcom voči žalovanej 2/ možno posudzovať ako nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia alebo nárok na náhradu škody podľa Občianskeho zákonníka.

41.Podľa predloženého výpisu z účtu žalovanej 2/ je zrejme, že pôvodný žalobca zložil na účet žalovanej 2/ dňa 25.06.2014 sumu 36101,89 Eur, ktorej súčasťou bola aj pohľadávka uplatňovaná v tomto konaní. Súd má z vyjadrenia žalobcu uvedeného v žalobe zo dňa 22.07.2016 za preukázané, že už sťažnosťou zo dňa 18.10.2013 sa žalobca domáhal, aby Ministerstvo spravodlivosti prešetrilo vybavenie sťažnosti na postup súdnej exekútorky, žalovanej 2/. Z uvedeného vyplýva, že pôvodný žalobca C. K. sa najneskôr dňa 25.6.2014 mohol dozvedieť o tom, že na jeho strane mu bola zo strany žalovanej 2/ spôsobená škoda prípadne došlo k bezdôvodnému obohateniu, avšak žaloba bola podaná na súd až dňa 25.07.2016. Vzhľadom k tomu, že v konaní bola zo strany žalovanej 2/ vznesená dôvodná námietka premlčania, pričom súd dospel k záveru, že námietka je dôvodná, súd žalobu v časti proti žalovanej 2/ zamietol.

42.O trovách konania rozhodol súd podľa § 255 CSP a žalovanému 1/ a 2/ ako strane sporu, ktorá mala vo veci plný úspech priznal náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie a bránenie práva proti žalobcovi ako strane sporu, ktorá vo veci úspech nemala, a to v rozsahu 100%

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne v 3 vyhotoveniach.

Podľa § 127 ods. 1, 2 CSP v podaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis. Náležitnosťou podania urobeného v prebiehajúcom konaní je aj uvedenie spisovej značky tohto konania.

Podľa § 363 CSP sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 364 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa § 365 ods. 1 CSP odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 365 ods. 2 CSP odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa § 365 ods. 3 CSP odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Ak povinný dobrovoľne neplní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, môže oprávnený podať návrh na exekúciu.